

A KÉPZŐMŰVÉSZEK ÚJ TÁRSASÁGÁNAK KIÁLLÍTÁSA

A KÜT ama kevésszámú művész-társaság közé tartozik, amelyek a mi művészetünkben határozott, különleges szerepet vállaltak s erre egyúttal hívatottak is. Bár nemrégiben alakult, ma már túl van az első szerveződés nehézségein s hogy az Ernst-Múzeum összes terem megtehettek egy ily kiállítással, mutatja, hogy elérkezett az aktivitás teljességéhez. Amint e tárlaton világosan kibontakoznak célkitűzései, abból most már megállapítható a szerep is, amelyet vállal a amely éppen ebben a nagyméretű kiállításban ölt testet. Művészcsoportjaink közt való elhelyezkedése körülbelül olyan, mint volt — egészen más viszonyok közt — annak idején a Miénk és a Nyolcak művész-társaságoké. Azok is tárlatrendező csoportok voltak a kiállításaikra lehetőleg oly műveket gyűjtöttek össze, amelyeknek művészi célzatához még nem érkezett el a közvélemény. A művészet iránt érdeklődő közönség is körülbelül ilyen hadállásnak minősítette föllépésüket s eleinte inkább különcöknek nézte a képeket és szobrokat, amelyeket maguk a kiállítók is kifejezetten kísérletnek s nem végeredménynek vallottak. A közvéleménynek ez a fölfogása nagyjában megszűntnek mondható: a közönség beleszokott a művészi kísérletezés teljes szabadságába, sőt a helyzet azóta úgy alakult, hogy festői vagy plasztikai iránya miatt ma már szemrehányás nem ér kiállító művészt.

A KÜT tehát a maga nagyarányú fardozásait lényegesen megváltozott viszonyok közt, kedvezőbb esztétikai klíma légkörében folytathatja. A közönség rokonszenves érdeklődése nem maradt el.

Mint a Miénk és a Nyolcak esetében, úgy a KÜT első föllépésének idején is megtörtént, hogy sokan egy művészeti irányt vélték e festők és szobrászok együttesében látni. Ez bizonyára téves fölfogás, amit a KÜT tagjainak pusztá névsora is

megcáfol. Ha szabad irányról beszélni, úgy valóban az irányok sokfélesége ad érdekességet ennek az alakulásnak. Mert hiszen a végsőig leszűrt, desztillált művészet ép-úgy képviselve van ott, mint a naív pedzés, impresszionista művek mellett tisztá újklaszcizmus, grand'art mellett iparművészet. Azt hisszük, baj lenne, ha nem így lenne. Mert mit jelentene végsőkövetkezmenyeiben egy egyetlenegy irány jegyében szervezett alakulás? Belépőjegyet mindenki számára, aki ahhoz az irányhoz tartozik. Mivel pedig valamely „irány” képviselői sorában természetesen sokkal több a tehetségtelen ember, mint a tehetséges, egy ily szempont szerint való tömörítés ajtó-kaput nyitna a népség-katonaságnak, a statiszták seregének, a tapadékony alkalomfésőknek, amire sem ok, sem szükség nincs. Minden egészséges művészeti alakulás éppen az ilyen falca-kitenyésztés ellen, annak elhárítására szokott létrejönni.

A KÜT kiállításának tanúsága szerint körülbelül így gondolkodhatnak a KÜT vezetői is s ez az elv nagyon határozott formában öltött testet új tárlatukon, amelyől senki sem fogja megtagadni azt, hogy komoly, elmélyedt, hittel teljes művek egész sorát rejti magában. Nem is szólva arról, hogy ez a keret néhány drágakövet is foglal: Csók, Rippl-Rónai, Vaszary pusztá megjelenése, művészi kultúrójuk s nagy tehetségük már magában is olyérték, amelyet érdeme szerint fog elismerni a közönség. Azonban az ily kintelés már tárlat-kritikához vezetne, amelyet pedig eleve kirekesztettünk e folyóirat hasábjairól. Nem is a kiállítás méltatása volt célunk, csak éppen élünk az első kintélező alkalommal, hogy a KÜT munkásságára felhívjuk olvasóink figyelmét s néhány válogatott művet mutassunk be reprodukcióban a közönségnek ebből a kiállításból.

LYKA KÁROLY.

SZOBOTKA IMRE : ÖNARCKÉP.

DERKOVITS GYULA : ÖNARCKÉP.

FRISZ M. KIR.
ALPZÁRÓVÉSZETI
FŐISKOLA

PERLÓTT-CSABA VILMOS: ÖNARCKÉP.

ECSÓDI ÁKOS: EGY FESTŐ KÉPNÉMA.

ORSZ. M. KÉP.
KÖZVETLEN ÉRTÉKESÍTÉS

VASZARY JÁNOS: GIGOLETTE.

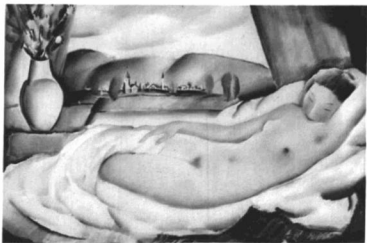
MÁRFY ÖDÖN: GYERMEKFEL.

VASZARY JÁNOS: CAMPANELLÁK.

CSÓK ISTVÁN: MŰTEREMSZOBOR. (Változat)

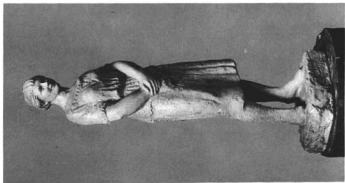
MOLNÁR C. PÁL: ALVÓ VÉNUSZ.

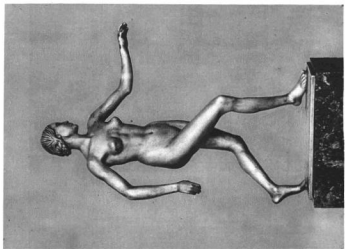
EMÖD AURÉL: VÁROSRÉSZLET.

BORNEMISSZA GÉZA: BÁSTYASÉTÁNY.

MEDGYESSY FERENC: ÁLLÓ LEÁNY.

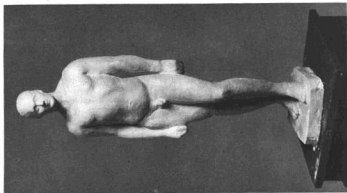

BECK Ö. FÜLÖP: TÁNCOSNŐ.

1956. II. KÖLÉK

CSEPE KÁROLY: TÁNCOLÓ.

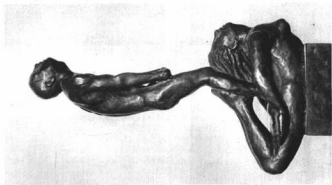
MEDGYESSY FERENC: ATLÉTA.

OLSZ M. KIL.
KEPZOMÉNYESZETI
FŐISKOLA

MINDSZENTI-FEIDEL LAJOS: FÉSZÜLKÖDŐ.

PÁTZAY PÁL: TORNAZÓK.

MEDGYESSY FERENC: TOILETTE.

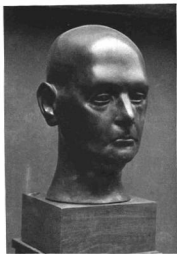
ÖSSZ. M. KUB.

FERENCZY BÉNI: W. CH. KÉPMÁSA.

CSORBA GÉZA: ILOSVAY RÓZSI.

BOKROSS-BIERMANN DEZSŐ: FÉRIFEL.

MEDGYESSY FERENC: BANDIKA.